

SLOVENSKI ČEBELAR

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

Letnik XXIII.

V Ljubljani, dne 15. februarja 1920.

Štev. 2.

Vabilo na izredni občni zbor

Čebelarskega društva za Slovenijo,

ki bo v četrtek dne 25. marca t. l. ob 10. uri v Marijanišču.

Dnevni red: 1. Nova društvena pravila. — 2. Načrt čebelarskega zakona za Slovenijo. — 3. Slučajnosti.

Odbor.

Vasovanje.

I.

Najlepše dneve doživi čebelar v poletnem času v čebelnjaku. Pa tudi dolgočasni zimski dnevi mu nudijo obilo zabave in pouka, ko pripravlja panje in drugo za poletje. Najlepše je pač, ako ima priložnost, da se tudi v zimskem času večkrat snide s sosednimi čebelarji.

V moji bližini čebelarita dva možakarja, Luka in Janez. Luka je že star, izkušen, jako napreden in praktičen čebelar, dočim je Janez šele začetnik in čebelarji v kmečkih panjih, pa se jako zanima za napredno čebelarstvo. To vam je veselja in kramljanja, kadar se snidemo, najsibo poleti ali pozimi!

Na Svečnico po maši smo se sešli pred cerkvijo in se domenili, da prideva takoj po kosilu z Janezom k Luku, da nama pove kaj novega in zanimivega. Bil je lep solnčen popoldan, ko prideva z Janezom blizu Lukovega domovanja. Zagledava ga pred čebelnjakom. Tako jo mahneva tja. Čebele so živahno izletavale iz AŽ, kakor tudi kmečkih panjev, kajti Luka je, kakor že preč omenjeno, napreden čebelar. Sedel je na klopici in pazno motril vsak panj posebej.

»Dane« imamo pa lep topel in miren dan, da se bodo čebele pošteno izletele in očistile«, naju je nagovoril Luka, potem pa nadaljeval: »Vsi plemenjaki so popolnoma zdravi, le oni-le AŽ je brezmatičen. Skrbi me samo, kaj bo z vremenom. Posebno v solnčnih legah, kakor je tvoja, Janez, čebele vsak dan izletavajo. Če bo šlo tako naprej, bomo imeli letos slabe plemenjake, ker se bo pogubilo veliko živali. Vesel sem, da imam čebelnjak bolj v osojah. Bog daj, da bi padlo malo snega, drugače ne bo pri- da spomladi. Kako pa kaj tvoje, Janez?«

»Nič kaj ne,« mu odgovori ta. »Pri dveh plemenjakih ni vse v redu, eden je precej ponesnažen, pa je drugače miren, drugi pa je jako nemiren, izletava tudi v slabem vremenu ter močno in žalostno šumi. Vsled vednega izletavanja je oslabel.«

»Prvi je obolel na griži,« pripomni Luka. To je pa jako čudno, ker smo vzimili čebele na ajdovem medu. Gotovo ga je pozimi kaj vznemirjalo, bodisi sinice s trkanjem ali pa celo kaka miš. Položi mu jutri zvečer, če bo dopuščalo vreme, toplega v vodi razredčenega medu in zdrav bo. O drugem pa menim, da je izgubil matico, ker

močno in žalostno šumi. Ker je zelo oslabil, se ne izplača, da bi mu dodal matico. Najboljše je, ako ga navezneš na kakega dobrega plemenjaka. Izgubil boš sicer na številu, a bo zato oni, na katerega boš naveznil brezmatičnega, veliko močnejši in ti bo ob dobri paši nanosil polno medišče. To pa naredi tako-le: Toplega dne vzemi brezmatični panj iz čebelnjaka in mu odtrgaj dno. Onemu pa, na katerega ga misliš navezniti — najboljše je, ako je to spodnji panj — odpri na pokrovu veho in povezni brezmatičnega nanj. Špranje pa dobro zamaži z ilovico.

Tudi ta-le moj AŽ je brezmatičen, a mu bom lahko pomagal. V mediščih imam več rezervnih matic, in sicer v vsakem medišču po dve. O prvem toplem dnevu, ko bo vsaj dvanajst stopinj (12° C) v senci, mu bom dal matico s čebelami, zalego in medom vred. Ako Te zanima, kako se to izvrši, pridi o prvem takem dnevu k meni. Poleg dodajanja matice brezmatičniku bom takrat očistil in pregledal ostale panje, da se prepričam o zalogi, maticah in zalegi. Danes žalibog tega vsled nizke toplote še ne morem izvršiti.

Sedaj pa poglejmo še malo čebelnjak. Na tleh vidita nastavljeni mišnice, panji so odeti samo z eno odejo, dočim je ostala odeja še v shrambi. Mogoče se bodeta čudila, da so panji tako malo zadelani, a pomislita, da so dobro izdelani, zato ni prepiha v njih in mi jih pozimi ni treba močno odeti, kar se mi vedno dobro obnese. Posebno v mehkih zimah dosežem, da ne nastavi matica prezgodaj zalege. Šele ko bom brez skrbi pred hudim dolgotrajnim mrazom in bo v panjih precej zalege, kar je navadno v marcu po pomladnem priglédovanju — takrat bom čebele dobro odel, da jim ohranim toploto, ki jo rabijo za zalego. Tako se mi vedno dobro razvijajo in porabijo razmeroma jako malo, ker obdržim panjem toploto.

Luka je nato stopil pred čebelnjak in prisluškoval pri vsakem panju posebej. »Vse v najlepšem redu,« je rekel, ko je opravil pri zadnjem.

Medtem se je solnce skrilo za hrib in Luka naju je povabil v hišo. Peljal naju je v svojo shrambo za panje in orodje. Vse je bilo v redu in pospravljeno. Novi panji so že lepo pobarvani in opremljeni z vsem potrebnim. Razkazoval nama je potrebno orodje in razne potrebščine za panje. Janezu so bili posebno všeč novi AŽ panji. Prosil je Luko, da bi mu prodal prazen AŽ panj. Šele po daljšem moledovanju in mojem prigovarjanju se je vdal. Sklenila sta, da bosta panj popolnoma pripravila za roj, in sicer takoj, ko bosta končala pomladansko pregledovanje.

Le prehitro nam je minil čas, kajti medtem se je že stemnilo in z Janezom sva morala oditi.

II.

30. marca 1920.

Dragi!

Tvoje pismo, v katerem me prosiš, naj Ti natančno opišem, kako sva z Lukom izvršila pomladanska opravila in pripravila prazen AŽ panj za roj, prejel in srčno rad ustrezam Tvoji prošnji.

V nedeljo je bil pravi pomladanski dan. Po maši sem dobil Luko in šel z njim, ker mi je rekel, da začne takoj, ko pride domov, s pregledovanjem. Ko prideva k čebelnjaku, je bilo že vse živo in čebele so pridno donašale obnožino. Na prejšnja pripravila potrebno orodje, grebljico, za drobir in mrtve čebele, posodo, omelo in kozico. Luka je prinesel iz omare za satovje par lepih težkih medenih satov. Da bi Ti videl njegovo lepo urejeno omaro za satovje! Ogledati si jo moraš o prvi priliki!

Začela sva z delom. Luka je pregledoval panj za panjem. Začel je pri AŽ. Preden pa je panj odprl, je pregledal listek, ki ga je imel pritujenega na vsakem panju. Na tem listku je bila označena starost in kakovost matice, množina zaloge pri vzimljenju in čisti donos (pridelek) panja v preteklem letu. Ko je to pregledal, je odprl panj, nalahko odstranil slamnico in odprl okence. Na dnu vsakega panja je imel lepenko, napojeno s firnežem, in jo potegnili iz nje. Na tej lepenki so bile vse mrtve

čebele, kakor tudi drobir od pokrovcev porabljenega, prej zadelanega medu. Natančno je pregledal vse mrtve čebele, kajti prepričati se je hotel, če ni med mrtvicami tudi matica. In res! V onem panju, o katerem nama je zadnjič pravil, da je brezmatičen, sva jo resnično našla med njimi.

Ko je očistil lepenko, jo je dal zopet nazaj v panj in potem potegnil iz sredine gnezda sat z zalego in matico. Najprej je natančno pregledal matico, če ni kaj pohabljenega, nato pa sva premostrila zalego, če je zdrava, celotna ali luknjičasta. Pri enem izmed AŽ panjev sva našla luknjičasto zalego in pohabljen matico, imela je pokvarjeno nogo. Luka je takoj sklenil, da jo izmenja.

Ko sva pregledala panj glede matice in zalege, sva se že prepričala o zalogi vsakega posameznega panja, nakar je Luka pregledani panj, ako je imel še dovolj zaloge, zaprl, odel in zabeležil na listek izid pregledovanja, dočim je onim, ki so imeli po njegovem mnenju premalo medu, dodal po enega ali dva težka medena sata.

Pa tudi brezmatični panj sva hitro uredila. Vzel mu je 3 prazne sate; ostale pa je razvrstil na vsako stran panja po tri. Nato je vzel prašilčka, ki jih prezimuje v mediščih, in dal celotnega s čebelami, matico in zalogo vred brezmatičnemu, v ravno istem redu, kot jih je vzel iz medišča, nakar je brezmatični panj zopet zaprl in odel, kajti glede zaloge je bil v redu. S

kranjiči sva bila takoj gotova. Prepričala sva se samo o njihovi moči. Seda sva pa kranjiče prav pošteno odela, kajti Luka se nadeja lepega vremena in dobre paše.

Še nekaj bi Ti kmalu pozabil omeniti. Pri pregledovanju nekega AŽ panja sva našla sicer vse v redu, samo zalege ni bilo nikjer. Po daljšem preudarku je prišel Luka do zaključka, da je panj matico prelegel, a se ni mogla sprašiti. Ker pa tudi še sedaj ni troto, je Luka matico uničil in mu bo čez par dni dodal novo. Izvršil bo to ravno tako, kakor pri brezmatičnem.

O pregledovanju sem Ti opisal vse, kar je zanimivega, pa si nikan ne misli, da sva se s tem delom bogve kako dolgo zamudila. V dobri uri sva bila z vsem gotova, kajti vse sva opravila zelo hitro in previdno. Luka mi je še celo rekel, da jako nerad, posebno pa ob tem času, pregleduje panje, a da je potrebno in koristno. Ako bi to delo opustil, bi imel lahko veliko škodo, ker se tudi izkušen čebelar lahko moti in ne more razvideti vsega samo iz tega, kar vidi pri želu. Naj pa velja njegova, ker ima gotovo prav!

Ko sva izvršila pregledovanje, sva se podala v delavnico, in pripravila onega žniderskičevca, ki mi ga je prodal.

Ko sva izvršila z Lukom to delo, je bila ura že eno. Ni mi bilo žal, da sem zamudil južino, ker sem se v tem kratkem času res veliko naučil. — Na svidenje o Veliki noči!

Beseda začetnikom.

Veselje do čebelarstva rase očitno in o važnosti te stroke mnogo govoriti dandanes pač ni potreba. Že samo stalno pomanjkanje in silna draginja sladkorja vabi pač marsikaterega, da bi se lotil čebelarstva. Za pričetek so okoliščine ravno sedaj prav zelo neugodne, ali vendar bo kljub temu stopilo tudi v tem, z nezno draginjo tako zelo obdarovanem letu prav mnogo novincev v našo družbo. »Škoda, da nisem začel že poprej!« reče

pač marsikateri izmed novejših čebelarjev. Zatorej, komur razmere dopuščajo, ravno sedaj je pravi čas za priprave, le kar na delo! Eno leto zamujeno, je izguba večmesečne, nadvse prijetne zabave, da o koristi ne govorim.

Prvo, kar mora pripraviti novi čebelar, je vsekako ulnjak. Toda začetek bodi skromen! Preprosta utica zbita iz starih desek popolnoma zadostuje. Če se obrat dobro obnese, potem se naj šele misli na

lepši in udobnejši dom. Glavna stvar je, da je čebelnjak pred vetrovi na varnem in da imajo čebele prost izlet.

Druga in najvažnejša stvar so dobri plemenjaki. Ako ima začetnik med svojimi dobrimi prijatelji ali sorodniki tudi zares dobrega čebelarja, tedaj je že na konju. Kar temu naj zaupa! Pomaгал mu bo, če ne z lastnim blagom, pa vsaj z dobrim svetom, da si nabavi plemenjake, ki bodo res kaj vredni. Ako je pa navezan le samo nase, tedaj je pač huda, zakaj dobre čebele kupiti je skoraj ravno tako težko, kakor kupiti dobro kravo ali dobrega konja. Čebelarji so sicer dobrodušni in pošteni ljudje in težko bi se našel med njimi človek, ki bi te opeharil tako, kakor zna to kravji ali konjski mešetar. Ampak svojih najboljših plemenjakov ne bo nihče z lepa oddal, če ti ni čisto posebno naklonjen. Če je mogoče kupiti čebele v modernem panju tistega sestava, za katerega se je novinec odločil, je seveda najbolje. Ako je panj trden in pravilno zgrajen po predpisani meri; če je satje izdelano pravilno in če sede čebele lepo skupaj ter le tedaj močno zašume, ko se potrka na panj; če veselo lete na pašo in donašajo obilo obnožine; če so toliko močne, da se vidijo spodaj, ako se od zadaj pod okvirji pogleda proti žrelu, ali vsaj da obsedajo sedaj polovico satov v panju; če imajo lansko ali vsaj predlansko matico, tedaj, če niso predrage, le kar po njih! Tak panj se bo naglo in veselo razvijal in začetnika razveselil s pravočasnimi roji in ob ugodni letini tudi z obilnim medom. Če gmotne razmere dopuste, naj se omislita za začetek vsaj dva panja, kajti, če pride nad edini panj kakršnakoli nesreča, je vse veselje pri kraju.

Lažje se pač kupijo kranjiči ali košnice; toda začetnik se pri taki kupčiji tudi poprej goljufa, ker je pogled v notranjščino pri teh panjih dokaj težji. Zaloge medu se približno že spozna s tehtanjem na rokah. Med se nahaja navadno zadaj. Če se torej čuti panj zadaj precej težji ko spredaj, ima še tudi precej medu.

Malokateri tak panj je že v zgodnji spomladi toliko močan, da bi vse satje zasedal, tem manj, če seže satje prav do končnice. Ako čebele že redno letijo in je solnčen in topel dan, se panj brez skrbi potegne iz ulnjaka, povezne narobe ter se mu odvzame dno. Če zalegajo čebele vsaj polovico notranjščine in sede lepo mirno skupaj, ne da bi močno šumele in vetrile s krili, je matica v redu. Satje se z roko malo razkrene in če se vidi obilna in sklenjena zalega, je plemenjak tudi dober z mlado, rodovitno matico. Naj se torej koj kupi, toda tudi zopet zapre in spravi na prejšnje mesto v čebelnjak. Šele zvečer, ko nehajo leteti, se varno preneso na novi dom ter dobro odete ali opažene vložijo v čebelnjak. Prodajalec mora biti od kupca vsaj 3 km oddaljen, drugače se bodo čebele vračale na prejšnje mesto, kar bi bilo kupljenemu panju v nevarno škodo.

Pri nakupovanju plemenjakov uvažuj začetnik posebno sledeče: Nikoli ne kupuj za pleme celakov, t. j. panjev, ki v preteklem letu niso rojili. (Mi jim pravimo jalovci.) Ti imajo staro matico, ki bržkone tudi letos ne bodo rojili in ti ne bodo delali posebnega veselja. Pač pa izberi izrojence in posebno tudi močne drugce; ti imajo mlade matice iz prejšnjega leta, medtem ko so matice lanskih prvcov to leto že najmanj po dve leti stare. Tretjič, deviški roji ali nujčki in izrojenci za njimi so navadno slabi na muhah in na medu in torej niso za pleme.

Ako se izdatna paša še ni začela in so čebele glede medu na slabem, tedaj se naj izdatno nakrmijo koj drugi dan potem, ko so se prenesle. Kdor pa nima dovolj sladkorja, naj v zgodnji spomladi, recimo v marcu, leto s nikar ne kupuje čebel, razen, če se panju že na teži pozna, da ima zaloge dovolj. Letos so namreč čebele že sedaj precej na suhem, in so marsikje na prodaj, toda največ zato, ker čebelar nima krme. Ampak le-tá jim že še lažje pomaga, začetniku s praznimi rokami pa je taka pomoč povsem nemogoča.

Vsem tistim pa, ki se ne morejo odločiti, ali bi se lotili čebelarstva ali ne, h koncu še ta-le dober svet: Ako imaš primeren prostor za čebelnjak in je v kraju paša in podnebje količkaj ugodno, lahko začneš čebelariti, ako so ti na razpolago tri važne reči, in sicer: 1. pravo

resnično veselje do čebelarstva in ne samo pohlep po dobičku; 2. dovolj denarja, da si urediš mobilen obrat, ker ta šele nudi pravo veselje in primeren dobiček; 3. dober prijatelj, čebelar, ki te bo hitreje in sigurneje vpeljal v čebelarstvo, kakor vsaka strokovna knjiga. Mihael Levstik:

Učitelj in čebelarstvo.

(Iz predavanja M. Verbiča, nadučitelja v Sodražici, na učiteljskem zborovanju.)

Naročili so mi, naj vam govorim o čebelah, oziroma o čebelarstvu. Rad sem prevzel to nalogo iz dveh ozirov: prvič bi rad vzbudil vsaj pri nekaterih veselje do tega lepega in zabavnega dela, in drugič, da vam povem in vas prepričam, da ni to opravilo samo »dulce«, ampak tudi »utile«. Mučno je bilo Herkulu na razpotju, še težje je stališče abiturijenta učiteljskega. Na križpotju je, — kam naj krene, — na desno ali levo, navzgor ali navzdol?

Kdor je vprašal moža pesnika Matijo Valjavca: »Mož! povejte mi po skušnji: kje se lože ognem zmot?« — mu je ta odgovoril takoj dobrovoljno: »Vidiš, to ti je vse eno, kakor se obnašal boš; lahko v mestu; lahko v vasi, boš, če hočeš, srečen mož!«

Večini učiteljstva je odkazana itak pot na deželo. Pot ni težavna: prtljage je malo, več je v srcu, največ pa v glavi. Ako nese s seboj še dobro voljo, pogum, odločnost in gotov načrt, kako bo najbolje uporabljal moči v prid mladine, naroda in človeštva, bo gotovo našel tudi v zadnjem kotu naše lepe domovine zadovoljnost in dom tihe sreče. Idealov poln, mlad učitelj, brdka učiteljica, prideta torej med svet polna upa zmag. Gotovo si vravnata najprej življenjske razmere, seznanita s šolo in okolico, vestno opravljata dnevne in tedenske ure, potem pa, kdor pozna potrebe mladine, naroda in časa, se ne zadovolji samo s šolskim delom, ali kdor ni reformator v smislu: malo delati pa veliko zahtevati, — si takoj izbere primerno polje izven šole. Marsikdo se loti študij ali pisateljstva, drugi zopet posvete svoje

moči raznim društvom, dobrodelnostim, postanejo: pevovodje, pomologi, čebelarji, zadrugarji, posojilničarji, voditeljice ročnih krožkov, gospodinjskih tečajev itd. itd.

V teh strokah se spopolnjuje pozimi s študijami, poleti izvežba z izleti. Na ta način koristi sebi in okolici. Tako življenje in delovanje preganja dolgčas, ustvari učitelstvu ugled in prijetno bivanje med ljud-

Tovariši in tovarišice, z učiteljevanjem se prav lepo sklada čebelarstvo. Šola ima vrt ali drevesnico. Tam si izberi primeren prostor, postavi čebelnjak, k troškom prispeva morda kr. šolski svet, pomagajo prijatelji šole in učiteljstva, in domek je gotov. Ako si se prej še domenil z učiteljem čebelarjem, dobiš pri njem zanesljivo dober roj ali panj plemenjak, če te pri tej priliki piči tudi čebela srboritka, — si štahiran čebelar-ica.

Iz prirodoписа vam je znano, da spada čebela k muham, torej je odveč vsaka biologična obravnava. To tudi veste, da te vrste muhe niso le sitne, ampak imajo še to lastnost, da spredaj ližejo, zadaj pa pikajo. Majhna »zvir« pa ima hud »gvir«.

Ako vam še povem, da narod trdi: »muha ne da kruha«, da ga moraš prinesiti s seboj, če hočeš mazati, no, potem veste o čebeli dovolj; vendar moram poudarjati, da ljubijo mir, ne trpe pijancev, ne pudranih, ne z raznimi dišavami prepojenih, tudi takih ne z visokimi, razmršenimi frizurami; kajti mislijo, da se jim približuje največji sovražnik — medved kosmatinec. Miren, trezen, preprost človek, ta pa jih obvlada prav lahko.

Strežbe ne zahtevajo prevelike kakor druge domače živali; ni potreba ne krme, ne nastilja. Ker poleg pridnosti ljubijo tudi čistost, glej, da vlada v panju, v čebelnjaku, okoli njega, pri orodju najlepši red in snaga. Odstranuj pajčevino, pomagaj zatirati večje in mravlje, pazi, da se ne naselijo v čebelnjaku ose ali sršeni, pripravi prost izlet in — končno — postavi na primernem kraju klopico, kjer lahko opazuješ neutrudnost čebelic, zanimivo matično snubitev in ženitev, pogrom na trote itd. Tam lahko prebiraš razne razprave, se čimdalje bolj poglobljaš v skrivnostno življenje teh muh, pozabiš na svoje muhe, težave in bridkosti. Tja popelješ prijatelje in obiskovalce, tam pokramljaš z njimi o vsakdanjostih. Spodbujeni po delavnosti, umnosti in združenem življenju čebelic, se lotite raznih vprašanj stanovskih, družabnih in splošnih. Verujte, da vam postane ta prostorček najbolj priljubljen kraj. Zjutraj bo prva pot k uljnaku, čez dan kraj oddiha, in na večer se posloviš od zadovoljnega šumenja.

To so torej prijetnosti. Kaj pa koristi? Teh je toliko, da vseh niti ni mogoče naštetih. Poleti gibljejo zrak, s posedanjem po cvetovih oplojajo cvetne dele, torej pospešujejo rodovitnost, z rilčkom vsrkavajo nektar, v želodcu ga predelajo, da je lahko in takoj užiten, prenašajo v panji in tam vlagajo v satovje, da se lačni nasitijo, sladkosnedni zadovolje, bolniki okrepčajo; čebelarjem povrnejo stroške in plačajo veselje. Med, cukar, tržaške fige — kaj hočete še več?

Tudi oltarju služijo čebele. Ali ni vosek čudovita mast, iz katere napravljajo najfinejše sveče za bogoslužje? Domači zdravniki in mazači pa napravljajo univerzalno mažo »žavbco«: vosek, mozeg in laško olje — pa ne vlito v lekarniško porcelanasto posodo, ampak shranjeno v pravi pravcati kranjski repi.

Pa še nekaj! V zadku ima čebela čudovito moč — želo. Z želom vbrizgne pod kožo zopet izredno učinkujočo naravno snov, ki ozdravlja revmatične, podgromaste, recimo, vse take, ki so namalani v pratikah ali v časopisih pod naslovom: »Cvet zoper trganje.« — Prepričevalnih besed več ko dovolj, dokazov dobrot tudi ne manjka za vse one, ki hočejo na račun čebel in drugih obogateti, za one, ki hočejo dolgo živeti, ali celo smrti upihati.

Dr. Zalokar pravi v knjigi: »O ljudskem zdravju«: »Pri nas mora biti, ker smo majhen narod, vsak poedinec fizično popolnoma zdrav«. Torej med, ki je izvleček vsega cvetja, te gotovo ozdravi, podaljša življenje, (žena, nikar ne misli, da se me znebiš, da postaneš vdova!).

Jej ga na tešče, vkuhavaj v njem sadje, napravi tečno mezgo, primešaj sadnim sokovom, grgraj v hripavosti, pij čaj v španški, namaži slab kruh; uživaj ga mlad — postaneš krepak, uživaj ga star — postaneš mlad. Kakor nosi v lekarni vsaka posoda etiketo, tako naj imajo tudi naši medeni lonci značilne napise: Otroke miriš, mladino pridobiš, stare krepíš, bolnike zdraviš.

Na pomoč stradajočim!

Preteklo leto je bilo izredno mokro in zato tudi za čebelarje vobče prav zelo slabo. Poznejši roji si v nekaterih krajih niso nabrali prav nič, a tudi močnejši plemenjaki so si nanosili le redkokje dovolj hrane za zimo. Organiziranim čebelarjem se je pač oskrbel sladkor, a ta je došel v nekatere kraje žal — precej pozno. Čebelarji so bili prisiljeni, družiti v jeseni

mного bolj, kakor bi bilo sicer umestno ter vzimiti mnogo manj plemenjakov, kakor jim je bilo ljubo. Še veliko na slabšem pa so oni čebelarji, ki čebelarijo z navadnimi kranjiči in s košnicami. Porezati so morali izrojence, družce in tretjice in so uničili torej same mlade matice, ki bi bile za pleme vendar najboljše. Ampak razmere so tudi za vzimljene plemenjake

dokaj neugodne. Zimska zaloga je bila tako že dovolj pičila, posebno tedaj, če si gospodar ni mogel pravočasno preskrbeti sladkorja. Nenavadno mila zima je gotovo izvabila čebele na prezgodnje delo. Ni dvoma, da so jele staviti zalego že koncem januarja in začetkom februarja, zato se jim že itak pičila zaloga živeža krči še bolj naglo. V nekaterih krajih so čebele v februarju prav močno letele in tudi že donšale cvetni prah. Toda taka prikazen ni razveseljiva, posebno za tako slabimi medenimi leti ne, kakor je bilo lansko. Zakaj ob tem času cvetje še ne medli in prezgodnja živahnost v panju povzroči tem večjo uporabo medu. In res! Premnogi plemenjaki, posebno oni v kranjičih, so v stiski že sedaj. Kako lahko pride pozneje polom, o tem imamo grozne izkušnje izza lanske spomladi, ki bode ostala nam čebelarjem v strašnem spominu do smrti! Saj so čebele vendar v maju, torej v sredi najbučnejega cvetja, umirale za gladom! Ker je torej zima tolikanj mila, je tem lažje in vsekako potrebno, da pregledamo ob jasnem, toplem dnevu vsaj one panje, ki niso bili povsem zadostno založeni za zimo. Redkokdaj je bil ta opravke tako nujen, kakor letos. Zaloga medu je namreč manjša, kakor marsikdo misli. Čebele so nanosile lani prav mnogo prahu. Tega so pogosto zalile z medom in zadelale s pokrovci in čebelar je dostikrat smatral cvetlični prah za med! Odpirati panj in pregledovati notranjščino že koncem februarja ali začetkom marca pač ni umestno in je po trditvi učenih čebelarjev celo prav velik greh. Toda ne bom se premišljeval, storiti ta greh, če le s tem rešim plemenjaku življenje.

Čebelarjem z modernimi panji je delo pač lahko. Ob toplem, solnčnem dnevu, ko čebele močno letijo, se panj previdno odpre, kar se letos dokaj lažje opravi, ker čebele niso v jeseni tako močno zalapile špranj, kakor da bi bile slutile milo zimo. Satje se do čebelnega gnezda toliko razmakne, da se presodi zalega. Iz rezer-

ve, pripravljene v jeseni, se toliko doda, da imajo čebele vsaj do srede aprila dovolj — in to mora biti precej! Ako medene zaloge ni, je treba sladkorja in najsi bo dobava še tako težavna in draga in najsi tudi pije družina radi čebel nekaj časa kavo povsem grenko. Boljše in lepše je, prenašati težave in stroške, kakor pa pustiti čebele umirati za lakoto.

Sladkor se pripravi, kakor za jesensko pitanje in se poklada v velikih porcijah, torej najmanj pol litra naenkrat ter se naj krmi od zgoraj, kjer je panj pripravljen za to. Če se krmi od spodaj, se lahko zgodi, da vsaj slabejša ljudstva krme ne dosežejo zlahka ali je ne použijejo v eni noči, kar povzroči lahko velike nepravilnosti. V tem slučaju se raztopina nalije v satje. Vzame se velika, globoka skleda. Vanjo se z levico drži malo poševno prazen sat. Že primerno ohlajena krma se z desnico zajema z malo zajemčo ter iz približno pol metra višine vlija v tankem curku na sat. Celice se bodo dobro napolnile, sat se v pokončni legi v skledo sunkoma nekoliko otrese in — zopet v pokončni legi — odstavi do uporabe. Vsaka izpopolnitev zimske zaloge se naj izvrši šele v mraku, kajti, če se poklada podnevi, tedaj vsled tople in obilne hrane močno razburjene čebele trumoma izletavajo in lahko privabijo roparice, ali pa jih zunaj mnogo otrpne, da panj zelo oslabi. Mnogo bolj težavno in dokaj manj zanesljivo delo pa imajo lastniki kranjičev in slamnatih košnic. Kranjičem sedaj pač ne kaže odjemati dna, da bi se presodila notranjščina. Vešč čebelar bo že s samim pretehtanjem na rokah vedel presoditi, kako je z zalogo. Tudi lastniki kranjičev in košnic naj bi bili toliko previdni, da bi si prihranili za vsak slučaj nekaj medu v satovju. Ako ga imajo, je krmljenje lahko. Praznega satja se nekaj izreže prav do gnezda čebel. V tanko deščico, recimo končnico praznega panja, se nabije nekoliko pokončnih klinčkov ali dolgih žebeljev, da drže vmes vtaknjeno satje pokonci in ta deščica z medom se

porine v panj prav do čebel. Seveda se tudi tukaj dá uporabiti s sladkorno raztopino nalito satje. Ako pa mora krmiti z raztopino, naj isto nalije v dovolj velike, ploske posode in nasuje na površje toliko treščic, da se čebele ne bodo mogle toniti. Seveda se mora tudi tukaj polagati krma mlačna in v velikih množinah, torej vsaj po pol litra naenkrat. Zasilno krmljenje po žlicah je brez vsakega pomena. Lažje je pač krmiti v slamnatih košnicah. Le-té imajo navadno odprtino na vrhu in ako ne, se lahko izreže. V luknjo se povezne steklenica s širokim vratom, napolnjena s krmo in prevezano z redko platneno krpo. Steklenica se naj ovije s cunjami, da se vsebina preveč ne shladi. Samoobsebi je umevno, da se mora v neugodni spomladi tako zasilno krmljenje ponavljati.

Torej, dragi čebelarji! Ne zapustite svojih ljubljenc, oglasite se v njihovem domu koj, ko pride pripraven dan in po-

izvedite, kako je z njihovo zalogo. Pomagajte jim, dokler je še čas, drugače vam bo marsikateri plemenjak umrl za gladom. Ne samo, da je taka smrt strašna za ljubko in pridno žival, ampak izguba plemenjaka je dandanes tudi gmotno velika škoda! Saj se vendar navadni kranjiči cenijo na 300 do 500 kron in dobro urejeni mobilni panji na 500 do 1000 kron in še več! Pomisliti je treba dalje, da se je število panjev v Sloveniji zadnje čase prav zelo skršilo vsled vojne in neugodne lanske spomladi nesrečnega spomina. In skršilo se bo zopet vsled lanske slabe letine. Žalostna istina je namreč, da so mnogi kmetski čebelnjaki že sedaj, sredi februarja, popolnoma gluhi. A najnevarnejši čas šele pride. Bati se je, da bo v marcu zaspala polovica kmetjskih in gotovo tudi velika množina mobilnih plemenjakov, zatoorej na noge in rešimo, kar se še rešiti da!

Mihael Levstik.

Kakšno vreme bomo imeli tekoče leto. Star čebelar piše: »Po zimi sklepati, bo letos sušno leto. Malo moče in še to bomo dobili le od severa. Malo mrve, veliko sadja in grozdja. April in začetek maja bosta morebiti nekoliko mokra, potem pa stanovitno suho vreme. — Če bo medilo? To je od vetrov odvisno. Le en veter je za nas ugoden, namreč jug. Ali bo ta »regiral« ali ne, ne vem. Me-

dila pa bo morebiti hoja ali celo smreka. Za ajdo še ne vem ničesar povedati.«

Zadelavina proti kurjim očesom. — Znameniti čebelar P. C. Šahinger (Schachinger) priporoča proti kurjim očesom rabiti zadelvino. Zadelavina se s toploto primerno zmehča in namaže na platneno cunjico, ki se potem prilepi čez kurje oko. Čez nekaj dni izpade korenina kurjega očesa.

Opazovalne postaje.

O januarju 1920 smo prejeli ugodna vremenska poročila in splošna je sodba, da čebele dobro prezimujejo. Bilo je povsod, celo v Ljubljani lepo, solčno in zmerno hladno vreme, brez snega. Le v prvi tretjini je bilo nekaj padavin, večinoma dež. Zračna toplota se je parkrat dvignila do ali celo nad $+10^{\circ}\text{C}$ in čebele so imele dovolj prilike, da so se otrebile. Letos tudi najslabši gozdni med ne bo povzročil bolezni.

Pri dodajanju matic osirotelim dru-

zinam in pri pobiranju ostankov od oropanih panjev so zasledili čebelarji že lepo zalego. Iz Sv. Petra pri Mariboru poročajo, da je imel neki tak panj štiri dunajske polokvirje do roba napolnjene z zalego.

Poraba medu je bila zelo neenakomerna. Da bomo podatke o porabi vsestransko prav tolmačili, nam bodo poslali gospodje apozovalci s prihodnjim poročilom in pozneje pri vsaki izmeni označbo panja, ki ga imajo na tehtnici.

Jos. Verbič.

Mesečni pregled za januar 1920.

Poročevalec Jos. Verbič.

Kraj	Panj je na teži						Prebitek	Poraba	Panj nane- sel največ	Dne	Temperatura			Izletnih dni	D n e v i					
	pridobil dkg			izgubil dkg							najvišja	najnižja	srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	mesečna tretjina																0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3														
							dkg													
Ljubljana	—	—	—	30	60	20	—	110	—	—	+11	—3	+4.2	5	4	4	7	11	14	8
Vič pri Ljubljani .	—	—	—	30	30	33	—	93	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
Selo pri Žirovnici .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jesenice (Gorenjsko)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+11	—6	+3.3	3	5	5	18	4	9	11
Krtina pri Dobu . .	—	—	—	10	70	25	—	105	—	—	+14	—10	+1.2	5	9	4	16	9	6	10
Sv. Gregor pri Ort- neku	—	—	—	16	20	24	—	60	—	—	+13	—6	—1.9	6	8	2	13	7	11	19
Sv. Peter pri Mari- boru	—	—	—	12	40	10	—	62	—	—	+15	—4	+2.4	5	5	4	19	—	12	5
Formin pri Ptuj .	—	—	—	12	12	10	—	34	—	—	+13	—3	+4.7	7	9	2	12	15	4	19
Oklukova gora pri Sromljah	—	—	—	24	86	50	—	160	—	—	+15	—2	+4	—	6	1	17	6	8	20

Listek.

Čebelarji v Ljubočah.

Fran Lackmayer.

(Dalje).

Komaj je prišla Mana naslednjo nedeljo od litanij, se preoblekla in zavrela med, je že priskakljala v župnišče Miholova Metka.

»Mana, ali boste res pekli medene kolače?«

»Glej jo no, ali sem ti kdaj kaj obljubila, da ne bi bila izpolnila?« se je na videz razhudila dobra Mana.

»Kajpada bova pekli, pa morava najprej prinesiti, kar bova rabili. Pojdi z menoj v shrambo.«

V shrambi je odtehtala 21 dkg sladkorja, iz košarice vzela 2 jajci in iz vrečice nekaj bele pšenične moke. Ko sta se vrnili v prijazno kuhinjo, je stresla Mana v možnar sladkor.

»Na, sedaj pa ga stolci v prah in nasuj v kotlič! Kadar to narediš, ubij obe jajci in stresi rumenjaka z beljakoma vred v sladkor in dobro mešaj. Medtem bom pa jaz presejala moko.«

Z zadovoljnim nasmehom je gledala Mana Metko, kako se je urno zasukala in mešala, da je lesena žlica kar skakljala v kotličku.

»Ali je že dovolj, Mana?«

»O ne še, ne, pol ure moraš mešati, dušica moja, pol ure, pa dobro mešati. Vidiš, jaz imam že moko presejano in sedaj je odtehtam 36 dkg, potem pa še prekuhanega medu 12 dkg in kadar boš sladkor z jajci premešala, ti bom pa še to stresla v kotlič.«

»Zakaj pa mora biti med kuhan? Saj je surov boljši?«

»Da! je boljši ali samo za na kruh, za testo mora biti prekuhan, da izgubi beljakovino in mravljinčno kislino, je dejal gospod. Kaj je to beljakovina in tista kislina, pa ti ne morem povedati, ker tega sama ne vem in ne razumem. Gospoda vprašaj!«

»Kaj bom vprašala? Meni je pač vseeno, kaj je v medu, samo da je dobro!« se je zasmejala Metka.

»Ali ti je že roka otrpnila? O, le še mešaj, še manjka pet minut. Rdeča si pa že kot potonka. Ali ti je tako vroče?«

Končno je bilo dovolj premešano. Mana je še stresla v skledo moke in medu. Sama je premešala in pridejala dišav. Malo naribanega ingverja, dva stolčena, dišeča klinčka, nekaj na drobno sesekljanih limonovih olupkov in za noževu konico sode.

»Metka, le dobro poglej, kadar boš sama pekla, da ne boš teh dišav preveč pridejala! Sme se dati vsega le prav malo, da dobi pecivo prijeten duh in okus. — Tako, sedaj še malo premešaj!«

»Kakšna pa je ta soda? Ali je ista, ki jo rabimo pri pranju?« izprašuje Metka Mano.

»Ne, ne, Metka! To je soda, ki se dobiva v lekarni ali drožeriji. Navadno jo imenujemo natron. Poglej jo, kako je bela in čista!«

»Ali je že dosti premešano?«

»Bo! Postavi skledo na mizo, da bo testo pol ure vzhajalo, naloži v peč polena in podaj mi ono pločo, da jo obrišem in pomažem z maslom! Ker imava pol ure časa, boš tako dobra in mi prineseš s studenca škauf vode.«

Ko se je vrnila Metka z vodo, je natresla Mana moke na desko za testo, vzela testo iz sklede in ga zvaljala za nožev rob na debelo. Ko je bilo tudi to delo dokončano, je odprla omaro, vzela iz nje kositerno torilo (modelček) in izrezavala ž njim okrogle kosčke kot za krofe. Metki je pa ukazala stepsti beljak, jih ž njim lepo pomazati in potisniti vsakemu v sredo polovico mandelja.

»Sedaj mi pa podaj pločo in pomagaj kolačke lepo nanje polagati, pa tako, da bo med njimi toliko prostora, da se ne sprimejo. Tako, dobro bo! Le še v pečico ž njimi in zapriva!«

Kmalu se je razširjal prijeten, meden duh po kuhinji.

V veži so se začuli koraki in na pragu kuhinjskih vrat se je prikazal Smodinov Janko.

»Ali je g. župnik doma?« je vprašal.

»Je! le pojdi gori, bržkone je v pisarni. Nazaj grede se pa oglasi, dobiš nekaj dobrega pod zobe! Metka je napravila!«

»Mana, ali bo zastonj jedel kolačke? Jaz sem morala pol ure mešati, ta naj jih pa sne? Naj gre najprej drva sekati!«

»Komu, ali tebi?« vpraša smejaje se Janko.

»Čeprav meni! Ne bo Te konec, če mi jih nacepiš!«

»Veš kaj, Metka? Da ne bom zastonj jedel tvojih kolačkov, ti bom prinesel medu.«

»Ha, ha, ha,« se zasmije dekle, »morda sirotke? Kje bi pa dobil medu?«

»Od čebel!«

»Saj jih še nimaš ne!«

»Pa jih bom dobil!«

»Bomo videli! Sedaj pa hodi, da nama ne prismođiš kolačkov!«

»To je tvoja skrb!« je rekel Janko in ubiral kar po dve stopnici naenkrat, obstal pred vratmi župnikove pisarne in lahko potrkal.

Župnik Černič je sedel obrnjen s hrbtom proti vratom pri pisalni mizi. Lahko se je okrenil, odzdravil na Jankov pozdrav in odložil pero.

»No Janko, kaj pa je tebe pripeljalo k meni?«

»Za svet sem Vas prišel vprašat. Rad

bi postal čebelar, pa ne vem, kako bi se tega lotil.«

»Tako? No, prav je, da si prišel in me veseli, da se zanimaš za čebelarstvo. Samo to mi najprej povej, zakaj bi rad čebelaril?«

»Pri našem ne velikem posestvu mi preostaja še dovolj časa in ker sem najrajši doma pri materi, zato ne vem včasih, kaj naj bi počel. Zraven tega mi je pripovedoval Tonič, da čebelarstvo ni samo prijetno razvedrilo, ampak tudi koristno opravilo.«

»Vrlo dobro, Janko! Da mamo ljubiš in tudi ubogaš, sem že slišal in to ti je v čast in blagoslov. Da pa nočeš postopati, ampak obračati tudi prosti čas v svojo duhovno in telesno korist, je res hvalevredno. Ali si že kaj bral o čebelarstvu?«

»Prečital sem nekaj letnikov 'Slov. Čebelarja' in nekatere slov. čebelarske knjige, samo da vsega nisem razumel.«

»Ni treba! Boš razumel pozneje. Vendar bi rad vedel, koliko že veš o čebeli in zato te bom nekoliko vprašal. Ali veš, koliko nog ima čebela?«

»Tri pare. To so mi že mati povedali.«

»Dobro! Koliko ima kril?«

»Ali naša mati?«

»Janko, Janko!« prasne župnik v smeh, »jaz te nisem vprašal po krilih tvoje matere, ampak koliko kril ima čebela?«

»Ali mislite morebiti repetnice? Tistih ima dva para.«

Društvene vesti.

Četrta odborova seja dne 18. decembra 1919.

Navzoči gg.: Prošt Kalan, Verbič, Humek, Bukovic, Slapšak, Mesar, Okorn.

Gospod predsednik otvori sejo in konstatira sklepčnost. Zapisnik zadnje seje se prečita in odobri.

Dnevni red:

1. Sladkorna zadeva. Prečita se od predsedstva deželne vlade došli dopis. Odbor sklepe, da pozove podružnice, naj predložijo razde-

lilne liste. Poziv se objavi v »Slov. Čebelarju« in o tem obvesti predsedstvo.

2. Koroška akcija. Ogled točila. Model, ki se je izdelal na podlagi načrta gospoda Humeka je prav dober. Sklene se, da naj se naroče enaka točila.

3. Reorganizacija društva: Vsled odobritve izpremenjenih pravil, obravnave načrta novega čebelarskega zakona za Slovenijo se skliče izredni občni zbor društva dne 25. marca.

4. Blagajniško poročilo: Gospod blagajnik poroča o stanju blagajne ter o proračunu za tisk »Slov. Čebelarja« za leto 1920. Vsled velike draginje tiskarskih potrebščin predlaga gospod blagajnik na podlagi proračuna, naj znaša članarina za leto 1920 K 24. — Sprejeto.

Za izvirne članke se določi sotrudnikom honorar po 10 vin. od vrste v koloni, kakor je bilo sklenjeno v seji 28. marca t. l.

5. Slučajnosti: Gospod Bukovic predlaga, naj se v prvi številki »Slov. Čebelarja« objavi novi čebelarški zakon, da imajo vsi dovolj prilike, da stavijo morebitne izpremenjevalne predloge. — Sprejeto.

Glede opazovalnih postaj se sklene, da se začne s priobčevanjem v prvi številki 1920. — Sprejeto.

Ker se nikdo ne oglasi k besedi, gospod predsednik zaključi sejo.

Peta odborova seja dne 10. januarja 1920.

Navzoči gg.: Prošt Kalan, Verbič, Humek, Bukovic, Mesar, Slapšak, Okorn.

Gospod predsednik otvori sejo in konstatira sklepčnost.

Dnevni red: 1. Sladkorna zadeva. Ker se predsedstvo deželne vlade ni zadovoljilo z našim odgovorom, ampak zahteva, da se mu najkasneje do 25. t. m. predlože razdelilne liste podružnic z lastnoročnimi podpisi prejemnikov, se sklene poslati na predsedstvo dopis, v katerem se vsa zadeva pojasni, ker je izključeno, da bi društvo oziroma podružnice v tako kratkem roku to uredile. — Sprejeto.

2. Slučajnosti. Prošnja čebelarske podružnice na Viču za podporo za voz se priporoči poverjeništvu za kmetijstvo.

Gospod Mesar poroča o letnem zaključku. Sklene se, da naj se napravi z g. Černičem obračun radi posojila, ki mu ga je bilo dalo društvo za nabavo čebelarskega orodja, ker to imelo odslej društvo samo zalogo orodja.

Gospod Verbič predlaga, da naj se kupi vsaj ena tehtnica, ki naj se pošlje g. Močniku, oziroma naj jo on kupi na račun društva za opazovalno postajo v Pliberku. — Sprejeto.

Ker se nikdo ne oglasi k besedi, gospod predsednik zaključi sejo.

Povodom nekega slučaja krivične odmere dohodninskega davka od dohodkov iz čebelarstva je vložilo Čebelarsko društvo za Slovenijo potom poverjeništvu za kmetijstvo na davčno administracijo v Ljubljani vlogo, v kateri pojasnjuje čebelarske razmere s posebnim ozirom na malenkostne in neredne dohodke. Posebno se poudarja v vlogi, da je smatrati naša mala čebelarstva, ki jih je največ, bolj za šport in da nikakor ne gre iskati pri teh čebelarstvih kakega čistega dobička, ki bi ga

mogla davčna oblast obdavčiti. Pri večjih čebelarskih obratih, ki jih je pa jako malo, je pa treba čiste dohodke dognati vsako leto in za vsak kraj posebe, ne pa predpisovati dohodninsko-čebelarški davek na podlagi dohodkov ob najboljših letinah.

Iz št. Ruperta na Dolenjskem.

Občni zbor čebelarske podružnice za šentrupertsko-mokronoško okolico je bil 25. januarja t. l. v šoli v št. Rupertu. V razredu, določenem za zborovanje, je šolski vodja čebelarjem na ogled razstavil stroje in orodja, ki se uporabljajo pri umnem čebelarjenju (med drugim: točilo z zraven spadajočimi posodami, stiskalnice za medstene, čistilnik za med in vosek — brez katerega se pa lahko izhaja — prestrezalo, ujemalnik za roje, prikrojen za A. Ž. panji, preprosto pripravo, s katero čebelar, ki nima dobre stiskalnice in ima le malo voščin, v navadnem, emajliranem loncu kuha in pridobiva vosek, strojčka za žaganje in zbijanje okvirjev, razne satrike, prazne, z žico prepletene, z udelano medsteno, z nepopolno in popolno izdelanim satjem, orodja za pritrjevanje medsten in začetkov, koziče, stojalo za medeno satje, satne nože, najnovejše pitalnike in stara koritca, izpodrezalo, grebljico, razpršilnik, nepotrebni kadilnik, matične kletke raznih vrst itd.).

Vzlic javnemu razglasu v št. Rupertu, Mokronogu in na Mirni in povabilom po solarjih, s katerimi je bil k sestanku vabljen vsak čebelar, se je ob 15. uri zbralo le 20 čebelarjev, žalosten znak kako malo zanimanja vlada med tukajšnjimi čebelarji za to lepo kmetijsko panogo. To pač ni v spodbudo onim par čebelarjem, ki so vneti ne le za svoj ampak tudi za vseobči čebelarški napredek. Po takem potu ne pride mo naprej, ampak s čebelarji vred zaspi podružnica, komaj ustanovljena.

Dosedanji predsednik Lunaček pozdravi navzoče, še posebno toplo dva zelo oddaljena (Terlepa iz Trebelnega in Drčarjevo iz Brezovšce nad Mirno), ki naj bosta vzgled bližnjim.

Za tem kaže stroje in orodja in govori o njih uporabi in koristi, obširneje o točilu in trčanju, o pridobivanju voska z enostavnim kuhanjem — kaže preprosto pripravo in kako jo je uporabljati — razloži način pitanja, zasilno in špekulativno, s katerim pa nevedni čebelarji, ki z žličko razredčenega medu le k zaleganju dražijo matico, v nevarnost postavljajo pa tudi ugonablajo svoje čebelar-

stvo. Tukaj v št. Rupertu je slaba čebelnapaša, boljša do srednje dobra je v okolici ob gozdih in v hribih. Odkar so kmetovalci opustili črno in sejejo le sivo ajdo, propada kmetsko čebelarstvo in le majhno je še število čebelarjev, ki ne opuste ljubljene čebelice in pričakujejo boljših časov. A tako slabe letine, kakršna je bila v preteklem letu, ne pomnita niti naša najstarejša čebelarja Kolenc in Lenart. Praznili so se panji in marsikomu poginjale čebelne družine ne pozimi, ampak spomladi in poleti — vsled lakote. Kdor jih ni v tej sili krmil, je imel jeseni prazne panje. Pa še siva ajda je malo dni cvetela, ker jo je bilo vsled vednega deževja le malo vsejane in še ta vsa šele o sv. Jakobu. In vendar je govornik v tej slabi letini pridelal 200 kg medu. Seveda je čebele spomladi in poleti pital in 20 plemenjakom z 10 roji podal 85 kg medu in sladkorja. Torej je le pridobil nad 100 kg medu. Ako bi letos ne bil dal čebelam te množine medu, bi jih ne bil ohranil močne za čas četudi malo dni trajajoče slabe ajdove paše, bi ne bil le ne nič pridobil, ampak tudi ne bi imel sedaj uzimljenih 15 krepkih plemenjakov. Hrana, ki se da čebelam, ni zavržena, ampak dobičkanosno naložena.

Več časa se zamudi s pripovedovanjem in dokazovanjem o važnosti in shranjevanju satovja, bodisi takega v okvirjih ali iz kranjčev. Pove, da je letos en roj — devičnik 1. avgusta vsadil v kranjč, ki ga je poprej nad tri četrti nalepil s praznim satjem. In ta pozni roj ni prav nič zaostajal za prvimi roji, vsajenimi maja meseca. Na višku je čebelar šele, ko ima za roje in vse leto do jesenske paše pripravljeno dobro ohranjeno satovje.

Iz govornikovih izvajanj je bilo razvidno, da mora biti čebelar izveden, ako hoče v tukajšnjih dokaj neugodnih razmerah doseči uspehe, da če že sam ne proučuje, se iz knjig ne poučuje, mora hoditi k čebelarskim sestankom in predavanjem, ki jih želi upeljati podružnica, seveda pod pogojem, da se teh čebelarji udeležujejo, sicer se opusti to delo in naj vsak čebelar kakor ve in zna ali ne zna. »Brez muje se še čevelj ne obuje!«

Med takimi in enakimi izvajanjem poroča še o čebelarskem sladkorju, ki smo ga lani le malo dobili, ker se je za to, žal, malo čebelarjev zglasilo, o težkočah dobiti ga iz daljne Ljubljane, ker železnici ga ni bilo zaupati, izraža upanje, da ga morebiti le dobimo tudi letos, če tudi le

za drag denar, povabi one, ki se jim ne zdi škoda malovrednih 24 K letnine, kar ne odgovarja vrednosti 3 K v predvojnem času, da pristopijo k podružnici, ker le ako nas bo vsaj 15 udov, bo podružnica poslovala, sicer se razpusti.

Pristopi in odda blagajniku udnino 11 prisotnih čebelarjev, pozneje še 4. Blagajnik Fr. Arh imenuje lanske ude — 26. Poroča, da je imela podružnica v preteklem, t. j. v svojem prvem poslovnem letu 186 K dohodkov in 143 K 22 v. stroškov, tedaj 42 K 78 v. preostanka. Po pregledu se račun odobri. Letos bo on skrbel za nabavo sladkorja, če bo sploh dobiti.

Za tekoče leto se je določil sledeči odbor: A. Lunaček v št. Rupertu, predsednik, T. Prijatelj v Rakovniku, namestnik, Fr. Arh v Mokronogu, blagajnik, J. Zemljak v Mokronogu, tajnik in M. Kalenc, odbornik.

Nastopivša tema šele je razgnala zadnje čebelarje na svoje domove. —

Čebelarji iz mokronoške-šentrupertске doline in okolice! Na vas je, da li skupno napredujemo ali nadalje nazadujemo in počasi ne izumre rod tukajšnjih čebelarjev. Podružnica vas bo v poletnem času poklicala na sestanek v št. Rupert ali Mokronog k čebelarju z dobro urejenim čebelarstvom, preskrbi vam predavatelja. Če vas bo obilo, se snidemo in k umnemu delu vzpodbujamo večkrat, če ne, no, pa z Bogom! — Čebelic pa ne opustim in one ne mene! Delo ž njimi mi sladi življenje. Čebelarski pozdrav! A. L.

(To poročilo prav toplo priporočamo vsem društvenim odborom v blagohotno posnemanje. Op. uredn.)

Zapisnik rednega občnega zbora čebelarske podružnice Novo mesto dne 2. februarja t. l.

Navzočih: načelnik in 19 članov.

Načelnik pozdravi zborovalce, konstatira sklepčnost in poroča o delovanju v prošlem času. Odbor je nabavil čebelarski podružnici čebelni sladkov v skupni leži 1050 kg. Udov šteje čebelarska podružnica 54, odboro ve seje so bile sklicane štiri, vršili sta se pa dve.

Tajnik poroča, da je imela čebelarska podružnica dohodkov 1022 K 89 vin., stroškov 599 K 75 vin., torej prebitka 423 K 14 vin.

Načelnik poroča, da je čebelarska podružnica od 23. maja 1915 do odpovedi 8. avgusta 1919 vodil načelnik V. Rohrman.

Ker pa ni bilo dovolj članov, da bi imela pravico obstoja, zato se štiri leta ni vršil noben občni zbor, niti ni bil voljen odbor. Med vojno je bilo le po 5 do 6 čebelarjev, ki so

plačevali udnino. O kakem delovanju se ne more tedaj ničesar poročati.

Podpisani je hranil poprejšnjo imovino v znesku 120 K.

O polaganju računov se poroča sledeče:

Kar je bilo vplačane članarine, se je poslala na Slovensko čebelarstvo društvo v Ljubljano po odbitku 25%, oddala sta se 2 žnidaršičeva panja za ceno 18 K. Kot stroški se je zaračunala le poštnina. Društvena imovina se je od 1. 1915 do 11. avgusta 1919 povzdignila od 98 K 60 vin. na 122 K 89 vin. Čebelni sladkor je na prošnjo čebelarjev podpisani na svoj riziko in za svoj denar oddajal čebelarjem proti zaračumbi stroškov in nima iz tega naslova čebelarska podružnica nikakih prejemkov.

Račune v tem smislu bodeta pregledala izvoljena revizorja in poročala na prihodnjem občnem zboru.

Volitev odbora.

V odbor so bili po listkih izvoljeni:

Načelnikom Anton Lapajne, njegovim namestnikom Franc Banič, odbornikom: Martin Jakše iz Škrjančevega, Anton Medved iz Ločne, Anton Globevnik iz Bršljina, Janez Udovič iz Regerčevasi.

Izvoljeni so volitev sprejeli.

Sledilo je strokovno predavanje: O vzdrževanju močnih ljudstev v panju.

Sklenilo se je, da dobi vsak član izkaznice, da je upravičen sprejeti sladkor ter da bodo čebelarji poleti avizirani, da na račun sladkorja vplačajo predujem.

S tem je bil dnevni red zvršen in načelnik je občni zbor zaključil.

Na občnem zboru čebelarske podružnice na Viču dne 2. februarja 1920 je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik: dr. Ivan Vertačnik, Vič 48, podpredsednik: p. Teodor Tavčar, Vič samostan; tajnik in blagajnik: Janko Babnik, Vič 154; odborniki: Alojzij Bačič, Vič, Jožef Mrak, Vič 21, Alojzij Pogačar, Vič 173; preglednika računov: Albin Bergant, Vič 256, Vekoslav Kostrevc, Vič 136.

Čebelarska podružnica Velike Lašče je imela svoj redni občni zbor dne 1. svečana t. l. Novoizvoljeni odbor obstoji iz sledečih gg.: predsednik: Anton Žužek, posestnik na Jakičevem; podpredsednik: Franc Rozman, cestar in posestnik v Podstrmcu; blagajnik in tajnik: Jernej Petrič, sodni oficijal v Velikih Laščah; odborniki: Franc Oblak, posestnik, St. Gregor, Anton Ogrinc, posestnik, Lužarje, Ivan Tomšič, posestnikov sin, Srobotnik, Ivan Zabukovec, posestnik, Mala Slevica. Mlada, še ne eno leto stara podružnica ima 58 K 20 vin. premoženja v gotovini. Za popolnoma nepristransko razdelitev sladkorja v septembru in novembru

pr. l. kakor tudi za nemali trud pri obeh razdelitvah izreče občni zbor predsedniku A. Žužku toplo zahvalo.

Občni zbor čebelarske podružnice v Predvoru je bil dne 8. februarja. Podružnica šteje 23 članov, od katerih je bilo 18 navzočih. Članarino po 24 K so plačali vsi in tudi potrdili prejem sladkorja za čebele. Predsednik opozori člane, da doplačajo vsak po 6 K lanske članarini, ako bi morda bil pozabil ali prezrl opomin. Potem pojasnjuje od društva zahtevano čebelarsko statistiko, kako naj se popisovanje vrši in si zaznamuje podatke o sosednjih čebelarjih, ki niso člani kake čebelarske podružnice. Slednjič opomni člane, naj vzdržujejo svoje panje v popolnem miru in jih ne dražijo k izletovanju z nepotrebnim pitanjem ali odpiranjem panjev ali čebelnjaka. Če bi res pošla kateremu plemenjaku pičla zaloga hrane, naj mu poda zvečer mlačni med v veliki porcij, kar je ob sedanjem lepem vremenu lahko izvršljivo. F. L.

Čebelarska podružnica za sodni okraj Cerknica. V zmislu sklepa občnega zbora z dne 21. decembra 1919 se je razdružila čebelarska podružnica za cerkniški in loški sodni okraj z namenom, da se ustanovi za vsak sodni okraj samostojna podružnica. Sklep je odobrilo tudi čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani. V imenu pripravljalnega odbora je sklical nadučitelj Josip Kobal iz Grahovega čebelarje sodnega okraja Cerknica dne 25. januarja 1920 k ustanovnemu občnemu zboru v Cerknico. Vabilu se je odzvalo 23 čebelarjev. Sklicatelj pojasni namen sestanka. Po kratkem razgovoru se je sklenilo ustanoviti podružnico. Pristopilo je 21 članov, ki so takoj plačali članarino za leto 1920. Nato je prešel k volitvi odbora. Za predsednika je bil izvoljen Anton Žnidaršič v Cerknici št. 2, za tajnika in blagajnika Franc Bečaj iz Cerknice, za odbornike pa: Gustav Kordon, okrajni gozdar v Dol. vasi, Franjo Kebe z Dol. Jezera in Ivan Obreza iz Selščka. Ko je prevzel novoizvoljeni blagajnik Bečaj še društveno premoženje v znesku 192 K 10 vin., je zaključil nadučitelj Kobal občni zbor z željo, da bi bilo tekoče čebelarsko leto srečnejše, nego je bilo minulo.

Podružnica Gorje. Dne 2. februarja t. l. je bil ob 3. uri popoldne v dvorani XV. občni zbor tukajšnje čebelarske podružnice pri nadpolovični udeležbi članov. Tajnik J. Poldar otvori zborovanje ter v izbranih besedah pozdravi zborovalce. Povabi prisotne člane, da se dvignejo raz sedeže v znak sožalja na izgubi dveh tovarišev čebelarjev † Žarka in † Komarja. Novi odbor se je sestavil tako: J. Ropret, predsednik; J. Poldar, tajnik; J. Šiler, blagajnik; S. Razinger, V. Rožič, S. Čer-

ne — odborniki. Člani imajo naprodaj nad sto zdravih in čvrstih plemenjakov kranjčev.

Čebelarstva podružnica na Vrhniki sporoča čebelarstvu v Ljubljani, da se je vršil občni zbor na Vrhniki 15. februarja 1920. Navzočih je bilo 27 članov. V odbor so bili izvoljeni sledeči gg.: načelnik Anton Markel, podnačelnik Vencel Malovašič, tajnik Ivan Buh, blagajnik Ivan Nadlišek, odborniki: Franc Dremel, Franc Petrič, Anton Maček. Vsi navzoči člani so plačali članarino po 24 K. 2 K ostaneta pri podružnici, drugo pošljemo po položnici z imenikom članov vred na društvo v Ljubljani. — Odbor.

Občni zbor čebelarstva podružnice v Račni pri Čušperku bo dne 21. marca ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku g. Žitnika v Čušperku. Obenem se vrši tudi predavanje. Vabijo se vsi člani in prijatelji čebelarstva, da se občenega zbora zanesljivo in polnoštevilno udeležijo.

Podružnica čebelarstva društva na Jesenicah je priredila letni občni zbor dne 22. februarja 1920. Na tem občnem zboru so bili izvoljeni: Kastelic Anton, župnik, Jesenice — predsednik; Razinger Franc, Plavški Rovt — podpredsednik; Repe Ivan, mizar, Jesenice — tajnik in blagajnik; Bokal Franc, Jesenice — namestnik tajnika in blagajnika; Smolej Oto, Prihodi — odbornik in pregledovalec računov; Gorjanc Nace, Jesenice — odbornik in pregledovalec računov. Ob enem smo pobrali tudi udnino za l. 1920.

Slov. čebelarstva podružnica za Sv. Jakob in okolico naznanja Slov. čebelarstvu v Ljubljani, da je imela v nedeljo (1. februarja 1920) občni zbor, pri katerem se je pobirala udnina za leto 1920, izvolila delegata — predsednik Jakob Mikula in odbornik Jožef Paul — za ustanovni občni zbor podružnične zveze v Borovljah, ter razpravljale podrobnosti. Odbor je bil enoglasno potrjen dosedanji.

Črna pri Prevaljah. Naša podružnica je imela dne 1. svečana svoj redni letni občni zbor, na katerem je poročal župnik Jos. Dobrovč na kratko o delovanju podružnice v preteklem letu, omenil tudi o čebelarstvu popisovanju ter priporočal pristop k podružnici. Novi odbor se je sestavil sledeče: Josip Dobrovč, župnik, načelnik; Juh Leopold, rudar v Sp. Javorju, namestnik; Dlopst Janez, posestnik v Črni, tajnik; Osojnik Maks, najemnik v Koprivni, blagajnik; Gutovnik Janez, veleposestnik v Javorju, odbornik; Mrdavšič Urban, posestnik v Sp. Javorju, pregledovalec računov.

Čebelarstva podružnica Zgornje dravsko polje je imela 26. decembra 1919 svoj občni zbor, ki je bil prav lepo obiskan.

Občni zbor je bil pravilno razglašen in došlo je nad 40 članov. Predložil se je blagajniški račun, iz katerega je razvidno, da je v blagajni 2064 kron, pregledovalca sta račune pregledala in jih je občni zbor potrdil. Pri volitvi novega odbora so bili izvoljeni sledeči: načelnik Franc Pišek (star.), namestnik Jože Štampfl, tajnik Janez Pinter, blagajnik Martin Kmetec, odborniki: Jože Lešnik, Jože Korošec in Jože Gselman. Soglasno se je sklenilo članarino za leto 1920 povišati, vsi pričujoči člani so bili s tem zadovoljni. Sklenilo se je in pooblastilo načelstvo, da postavi nov vzorni čebelnjak, ki bo na razpolago članom za ajdovo pašo in poučna predavanja. Nadalje se je tudi sklenilo, da se članarina mora do konca februarja vplačati. Kdor do tedaj ne vplača, se izključi iz podružnice, ker se nekateri člani malo brigajo za plačilo in pristopajo v sredi ali celo koncem leta, ali pa tudi šele tedaj, če dobijo sladkor.

Vabilo na občni zbor čebelarstva podružnice v Središču ob Dravi, ki se vrši 19. marca 1920 ob 8. uri dopoldne v poslopju Kmečke posojilnice. — Spored: 1. Pozdrav in otvoritev občenega zbora; 2. poročilo tajnika in blagajnika; 3. volitev novega odbora; 4. slučajnosti.

Ustanovni občni zbor zveze čebelarstvih podružnic za Rož je bil dne 22. februarja 1920 ob 14. uri. Udeležilo se ga je čez 20 delegatov pripadajočih podružnic in veliko drugih čebelarjev iz bližnje okolice. Podružnice: Škofiče, Hodiše in Šmarjeta niso bile zastopane, kar moramo smatrati za veliko brezbriznost in omalovaževanje. Za načelnika zveze je bil izvoljen g. župnik Trunk iz Borovelj, njegovim namestnikom pa Mat. Prosekar iz Kotmarvasi. Odborniki: Simon Aichholzer, Loče; Jos. Pavel, št. Jakob; Lov. Šelander, Bilčovs; Bošt. Ropper, Hodiše; Ivan Müller, Bistrica; Tomaž Prosekar, Kotmaravas. Ob tej priliki je predaval sadj. nadzornik M. Humek o čebelskih načinih, ki bi bili priporočljivi za koroške čebelarje. Posebno je poudarjal in v daljšem govoru obrazložil, kako koristno bi bilo, ako se združi čebelarstvo za pleme s čebelarstvom na med. Na ta način se bodo dosegli brez dvoma večji in rednejši dohodki iz čebelarstva. Na A. Ž. panju in polovičarju je pojasnil temeljne pojme o pridelovanju medu v velikih panjih s premakljivim delom.

Pojasnilo o izvozu čebel.

Kakor je našim čebelarским trgovcem in prizadetim čebelarjem znano, je centralna vlada v Belgradu izvoz čebel iz Slovenije prepovedala. Od neke strani je bilo čuti, kakor da bi se Čebel. društvo za Slovenijo s tem strinjalo in ta ukrep vlade podpiralo. Da ne bo v tej zadevi kakih nespornostimljenj in krivčinah natolcevanj, moramo resnici na ljubo izjaviti sledeče: Čebelarско društvo za Slovenijo z ozirom na sedanji čebelarско-gospodarski položaj sicer v principu ni za popolnoma prost izvoz, ampak za začasno pametno omejitev (kontingentiranje). Še veliko manj pa je za to, da bi se izvoz kar kratkomalo prepovedal in na ta način dušilo čebelarstvo po tistih krajih, kjer je mogoče rediti čebelo samo za plemo. Zato je odbor dragovolje ustregel tozadevni prošnji čebelarских trgovcev. Ravno tiste dni, ko bi se bila imela društvena vloga za prost izvoz čebel iz Slovenije — na vse strani utemeljena — odposlati na ministrstvo za trgovski promet v Belgradu, je bil v Ljubljani bivši poljedelski minister Stojanović. On je izjavil, da je izvoz prepovedan zato, ker hoče Srbija sama pokupiti

od nas vse čebele, ki bi prišle v poštev za eksport. Zadeva se je ministru, ozir. generalnemu ravnatelju poljoprivrede pojasnila in dotična društvena vloga potom poverjeništvu za kmetijstvo odposlala v Belgrad, utemeljena na ta način, da smo mi sicer v prvi vrsti pripravljeni Srbiji oddajati našo čebelo. Toda ta eksport bi se moral nemudoma začeti organizirati in izvrševati, ker že celih 5 let nismo nič izvažali in nikakor ne gre, da bi se izvoz še nadalje oviral. Ako torej Srbija reflektira na našo čebelo, naj takoj vpelje tozadevno akcijo. Ako pa ministrstvo misli, da letos še nikakor ne bo moglo vpeljati importa naše čebele, ali ako ne bi mogli absorbirati vse zaloge, ki je namenjena za eksport, naj nam pa nemudoma izposluje pri ministrstvu za trgovski promet carine prost izvoz živih čebel, in sicer za 20.000 plemenjakov 10.000 rojev in 10.000 matic. Ako bi vlada še nadalje vztrajala pri svoji prvotni prepovedi, bi utrpelo naše čebelarstvo na milijone škode.

Poskrbljeno je, da ta vloga ne bo obležala v Belgradu, kakor se to rado zgodi, ampak da bo v kratkem in — kakor upamo — ugodno rešena. Odbor.

! Kupim !

večje število čebelnih panjev za plemo, dalje vosek kilogram po 45 K in voščine kilogram po 12 K.

Prodajam

trčan med, fini garantirani pitanec, kilogram po 45 K. — Posodo mora preskrbeti vsakdo sam.

A. Maček,
Vrhnika.

Satnice (umetno satje)

izdeluje čebelarското trgovska tvrdka

AMBROŽIČ

v Mojstrani.

Kdor želi satnice iz svojega voska, naj vpošlje čist vosek brez vsake primesi. Za izdelovanje računam 10 K o 1 kg satnic ali pa 30 dkg voska za delo in odpadek. V naročbi naj vsakdo omeni, ali želi tanke ali močne satnice.

